

ПРЕСЛАВСКА ДУМА

Вестникъ за култура и стопанство
Издание на Преславската градска община
Редакторъ: Владимиръ Стойчевъ

Вслушай се въ
тишината, която е
завладѣла свѣта
на 1 май и ще раз-
берешъ колко ве-
лико е дълото на
труда!

1 май

Денъ на цвѣтята и тру-
да, въ който природата
показва своя чаръ, а ра-
ботничеството — своята
мощъ. Природата черпи
силитъ си отъ земята, а
работничеството отъ на-
цията. Земя и нация —
това сж неизчерпаемитъ
източници на красота и
сила.

И въ тоя день, потъ-
налъ въ омая, българско-
то работничество ще из-
лъже на улицата да пока-
же идеологията на ново-

то работническо движе-
ние и ще манифестира ро-
долубието си, като слѣ
красотата съ силата.

И когато въ центъра на
културна Европа хубаво-
то майско слънце огръва
дулата на хиляди топове,
българското работниче-
ство на 1 май да провъри
своитъ редове и ги попъл-
ни въ полето на труда,
за да бждатъ готови и въ
полето на борбата за
осъществяване на нацио-
налнитъ ни идеали.

...Тѣ не знаятъ какво вършатъ!

Наблюдавамъ работата по
благоустрояването на ули-
цата при читалището. Пра-
ви впечатление голѣмия ин-
тересъ, който минувачитъ
проявяватъ къмъ онова,
което се строи тамъ.

„Всичко, което се гради
за Преславъ, е хубаво дѣ-
ло!“ — чувамъ единъ гласъ
задъ себе си. Извърщамъ
глава и виждамъ единъ пре-
старѣлъ старецъ, въ сълза-
щитъ очи на когото забеле-
звамъ една непристорена
сърдечностъ. Погледа ста-
рецътъ, погледа... и си за-
мина.

Мене, обаче, тая забележ-
ка направи дълбоко впе-
чатление не защото чухъ
нѣкоя мъдростъ, но защото
въ простичката забележка
на тоя милъ старецъ ви-

дѣхъ отразено едно здраво
чувство на общественостъ.

„Всичко, което се гради
е хубаво и трѣбва да се
подкрепя“.

Не е ли това единъ де-
визъ, въ който се изчерпва
цѣлото съдържание на ма-
териалната и духовна обще-
ственостъ?!

Не е ли това едно знаме
на обществена служба, коя-
то тоя, вече отиващъ си
отъ тоя свѣтъ старецъ, ад-
мирира съ своята простичка
душа?!

Не е ли това най-по-ле
единъ упрѣкъ на живота,
чрезъ устата на този почти
столѣтникъ къмъ младото,
което идва да продвиги
нѣщата напредъ?!...

Ето на тия мисли ме на-
веде тоя милъ старецъ.

На другия день минавамъ
пакъ отъ сѣщия пѣтъ. Виждамъ
всички общински слу-
жачи, заедно съ кмета, за-
претнали ржкави, работятъ
въ градинката при църква-
та.

Виждамъ, че ги движи
желанието да направятъ нѣ-
що хубаво за града. Гле-
дамъ ги и си мисля — кол-
ко ли би се зарадвалъ вче-
рашниятъ старецъ, ако ми-
нѣше днесъ пакъ отъ
тукъ?!

Въ това време по улица-
та се движи младъ госпо-
динъ. Минава покрай рабо-
тящитъ общински служите-
ли, минава усмихнатъ. По-
мжчихъ се да видя въ не-
говото лице доволство отъ
онова, което вижда. Помж-
чихъ се, но... напразно.
Неговата усмивка не бѣше
радостна и мила, като тая
на вчерашния прости-
чъкъ старецъ. Неговата
усмивка бѣше изкривена въ
подигравка. И, сякашъ, то-
ва не бѣше достатъчно, та
трѣбваше да подхвърли:

Демагогия!

Потърсихъ се отъ злово-
нието на тоя „интелигентъ“.

Потърсихъ се!

А въ съзнанието ми, ся-
кашъ, се появи снощниятъ
старецъ, по чийто милъ
образъ азъ видѣхъ хрчка-
та на тоя интелигентъ!

Наблюдателъ

Важно за екскурзиянти! Германия забранява производството на изкуствени черва

Съобщава се на всички
екскурзиянти до гр. Пре-
славъ, че Преславското ту-
ристическо д-во „Патлейна“
е уредило въ града тури-
стически спални съ 20 ле-
гла съ завивки, отъ които
ще се ползватъ всички экс-
курзиянти срещу заплаща-
не на следнитъ такси: за
членове на Българския Ту-
ристически и Юношеския
Туристически съюзъ и за
ученици-екскурзиянти по 5
лева на лице, а за всички
други екскурзиянти по 10
лева на лице.

Градътъ е свързанъ
чрезъ клонъ отъ централ-
ната Ж. П. линия София—
Варна, който има връзка съ
всички влакове и въ града
въ всѣко време може да се
намѣри изобилна и евтина

„Френкише Курийръ № 325“
съобщава, че производството
на изкуствени черва въ Гер-
мания, се забранява до 1940 г.
Съ тая наредба на нашия про-
изводителъ се дава възмож-
ностъ, да увеличи вносътъ на
естествени черва отъ всички
видовз,—въ Германия.

Д-ръ Н. Христовъ

храна.

Всички екскурзиянтски
групи, за да бждатъ по-
срещнати, настанени и раз-
ведени по историческитъ
мѣста, трѣбва да съобщятъ
до Председателя на Тури-
стическото Дружество въ
Преславъ най-малко 10 дни,
въ което съобщение да упо-
менатъ числото на групата
и колко дни ще престоятъ.

Гранданино,

Читалищата сж изиграли най-важна
роля за нашата свобода.

Чрезъ тѣхъ се е калилъ народност-
ниятъ духъ и волята къмъ незави-
симостъ. Тѣ сж разсадника
на просвѣта и родолубие, срѣ-
дище за възходъ на страната ни. Дългъ
за всѣкиго е да го подкрепи, като стане
членъ, за да засвидетелствува своето
родолубие, съзнанието за дългъ и чув-
ство на общественостъ.

Помогнете, за да получите стократ-
но онова, което сте дали!

Станете членъ на читалището!

Отъ настоятелството

ВАЖНО ЗА ПЪТНИЦИ ДО ШУМЕНЪ!

Отъ 1 май т. г. Главната Диренция на Б. Д. Ж. въвежда
всѣнидневно КОНКУРЕНТНИ билети само отъ гара Преславъ
до Шуменъ и обратно по цени за III кл. 30 лева, които важатъ за
отиване и връщане въ срокъ отъ 3 дни, включително датата на тръгването и тая на
връщането, следъ като на връщане билетитъ се завѣржаватъ на гара
Шуменъ.

ОТЪ ГАРАТА

П Йотовъ — учителъ

Работата на родителя и учителя

Свѣтътъ се тресе. Човѣчеството е въ очакване да види новото, което се ражда. Животътъ, тая ненаситна ламя, ще погълне всичко изхабено въ живота и ще откърми новото, което се ражда. Човѣчеството е въ неизвестностъ, какво ще се роди. Налага се всички съзнателни членове на голѣмото семейство, наречено човѣчество, да изчакаатъ съ спокойствие всичко ново въ живота. Защото новото ще зависи отъ насъ. То ще бжде наша рожба, дошло като логическа последица на отношенията между хората. Отъ тѣхъ зависи доброто и злото въ живота. По пжтя на историческото си развитие, човѣчеството е стигнало до спасни завои, но винаги е излѣчвало отъ себе си сили, съ които е преодолявало опасноститѣ и съ нови сили е поемало пжтя си. А тия сили въ човѣчеството сж въплотени въ неговитѣ волеви и здравомислящи синове. Такива ги е имало презъ всичкитѣ епохи, имали сж ги всички народи, ималъ ги е и българскиятъ народъ. Раковски, Ботевъ, Левски—не сж ли тѣ най-великитѣ синове на България, които начертахъ пжтя, по който трѣбва да върви племето ни? Кой прати тия великани на българския народъ? Отъ кжде дойдоха тѣ? На тоя въпросъ историята отговаря ясно и категорично. Българскиятъ народъ ги роди, откърми и възпита. Народътъ чрезъ семейството, училището и църквата вложи идеитѣ си въ тѣхъ, за да ги покаже на свѣта. И днешното общество, съзнавайки силата на възпитанието чрезъ семейството, училището и църквата, се мжчи да заздрави тия главни стълбове на държавата. Ето защо, не бива да се отрича правото на новата държава да се грижи за възпитанието на своитѣ граждани. Държавата е продуктъ на обществено чув-

ство у човѣка и на нея се пада да възпитава това чувство. Църквата е носителка на най-великото социално учение—християнството. Само това е достатъчна гаранция да утвърди църквата и духовенството за най-авторитетна възпитателна сила, стига тѣ да сж добри християни. Много сж общественитѣ сили, които работятъ за възпитанието на поколѣнието, но трѣбва да признаемъ, че при днешнитѣ условия на обществения животъ, родителитѣ и учителитѣ си оставатъ най-важнитѣ работници въ полето на възпитанието. Отъ живота на първобитния до сегашния културенъ човѣкъ, семейството си остава лостъ на обществото. Въ семейството се посаждатъ първитѣ чувства на уважение, почитъ, обичъ и любовъ, тѣй необходими за всѣко общество. Кой е този майсторъ, който моделира утрешния гражданинъ? Отговорътъ е единъ—родителитѣ. Въ качеството и на какъвто да се яви родителитѣ въ обществото, той трѣбва да изпълни дълга си като възпитател. Днесъ държавата на родителитѣ възлага тежката задача да направятъ отъ малкитѣ хора бждещи човѣци. Другарь на родителя въ полето на възпитанието е учителитѣ. Неговата поява като работникъ на това поле е станала по-късно. Обаче, неговото дѣло е трудно. Трудно е, защото той работи всрѣдъ малкитѣ и голѣмитѣ Българскиятъ учител, който е приемникъ на скромнитѣ народни будители, създаде третата държава на българитѣ. Бждещето иска нови жертви отъ него. И той ще ги даде. Родители и учители, впрегнати въ колата на възпитанието, ще изтеглятъ българския народъ на широкия, свѣтълъ житейски пжтъ. Пжтъ, на чертанъ отъ великитѣ синове на българското племе.

Ж. П. линия Шуменъ--Смѣдово

На 18 априлъ селото ни бѣ посетено отъ една комисия, начело съ Гл. Директоръ на желѣзницитѣ, г. Колчевъ, Началника на отдѣлъ постройка Ж. П. линии при дирекцията на постройкитѣ г. инженеръ Митовъ, секционния инженеръ г. Грозевъ и други служебни лица. Комисията имаше за задача да направи прегледъ на линията Шуменъ--Смѣдово и да даде мнение относно датата на откриването и въ експлоатация.

Макаръ и по частенъ редъ да научихме за идването на комисията, едно внушително множество жители на селото излѣзоха на гарата, заедно съ кмета г. Шоповъ, да посрещнатъ високитѣ, толкова очаквани гости. Тукъ бѣха и кметоветѣ на Янково и Злокученъ, заедно съ нѣколко гости отъ тѣзи села.

Комисията обходи постройкитѣ на гарата, посети новостроящитѣ се мостове къмъ с. Янково, и върваме, видѣ, че всичко е готово, за да бжде поставена вече линията въ услуга на населението отъ Смѣдово и околнитѣ села. Главниятъ интересъ на смѣдовци и присѣтствующитѣ съседитѣ отъ другитѣ села бѣше да научатъ кога линията ще бжде открита за циркулацията; трѣбва да отбележимъ съ благодарностъ, че чухме най-последна положителна дума отъ устата на г. Колчевъ: не щеминатъ и десетина дни и линията ще бжде открита, това ще стане може би по-рано отъ Гергьовденъ. Най-последно можемъ да бждемъ спокойни: смѣдовци ще получатъ желѣзницата, за която сж мечтали толкова години подредъ. Околнитѣ планински върхове ще се огласяватъ вече редовно отъ сиренитѣ на локомотивитѣ, за да известятъ на населението, че ще настане една нова ера на творчество, на благословенъ миренъ трудъ, отъ който ще чакаме благоденствието на селищата ни. Нека отдадемъ и данъ на почитъ и благодарностъ и къмъ днешнитѣ управници на България, които довършиха линията и показаха, че мислятъ за народа.

Следъ една малка закуска въ ресторанта при гарата, гоститѣ си заминаха, изпратени съ благопожелания за скоро виждане, заедно съ първия пжтнически влакъ.

Д. Г.

Печатъ Прес. Търговски & Синове—Шуменъ

Преславско градско общинско управление

Обявление № 2295

На 15 май 1936 година отъ 8 до 12 ч. на гара Преславъ ще се произведе търгъ съ явно наддаване за продажбата на слѣднитѣ дворни мѣста край гара Преславъ: въ кв. № 149 парц. VI отъ 1030 кв. м., въ кв. № 155 парц. IV 676 кв. м., въ кв. № 155 парц. V отъ 848 кв. м., въ кв. № 155 парц. X отъ 785 кв. м.; въ кв. № 157 парц. VII отъ 536 кв. м. и въ кв. № 157 парц. VIII отъ 540 кв. м. Първоначална цена на парцелитѣ въ кв. № 149 и 155 по 4 лв. кв. м., а на парцелитѣ въ кв. № 157 по 3 лв. на кв. м.

Исканиятъ залогъ за правоучастие въ търга е 10% върху първоначалната цена.

Законътъ за Б. О. П. е задължителенъ за конкурентитѣ.

Всички разноси по търга сж за смѣтка на последнитѣ.

Тържнитѣ книжа сж на разположение въ канцеларията на общинския бирникъ.

гр. Преславъ, 27. IV. 1939 год.

Отъ общинското управление

Преписъ.

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 361. Шуменски Областенъ сждъ въ разпоредително заседание на 23 февруарий 1939 год. въ съставъ: Председателств. чл. М. Петковъ, членове: Вл. Мушмовъ, Ев. Евтимовъ д. чл. по докладъ на допълн. чл. Ев. Евтимовъ разгледа Ч. Гр. дѣло № 36/939 г. ОПРЕДѢЛИ: Допуща усыновяването на Станка Петрова Стефанова отъ с. Смѣдово, Преславско, отъ Вълчо Николовъ Фучиджиевъ и Деча Вълчева Николова и двамата отъ с. Смѣдово, Преславско.

(подписали) Председателств. чл. М. Петковъ, членове: Вл. Мушмовъ, Ев. Евтимовъ

ВЪРНО,

Секретарь: Мераковъ

Продаватъ се 4 парчета лозя и авради

въ землището на гр. Преславъ, а именно: въ мѣстността „Блатото“ две парчета; „Тунесець“ и „Каръ“ по едно парче.

Споразумѣние при Димитъръ Чаушевъ — Шуменъ, книгоиздателство Спасъ Поповъ.

Изяденъ отъ риба

Преди день получихъ кратко писъмце. „Кумець, на Лазаровденъ съмъ срѣдъ мжтнитѣ води на рѣка Камчия, за да посрѣщамъ многожеланитѣ наши лазарки—рибигѣ. Ахъ, да знаешъ каква благодать изпитва рибарътъ, като затрепери вжжето на сертмето и почувствува танца на рибкитѣ въ него. Ако искашъ да почувствуващъ благата на нашата природа, ела да отидемъ наедно на рѣката. Ехъ че най-разнообразна риба ще имаме на Врѣбница на софрата! Непремѣнно ела! Ще те чакамъ до 2 часа сл. обѣдъ. Ако ще дойдешъ, бързай, за да изпреваримъ!“

На уреченото време пристигамъ. Всичко бѣ готово, подъ пара. Кончето впрегнато, мрежата, рибарската торба, кошници, дамаджана съ благословеното отъ Христа винце, едно 200 гр. шишенце съ скоросмъртна и всички рибарски принадлежности бѣха на каруцата. Още не влѣзълъ, бързамъ да поздравя кръстника по рибарски „на sluка“ — Браво, кумець! Ти си билъ англичанинъ. Точно на време идешъ. Вървамъ и на време ще се върнемъ съ пълни кошници съ мрѣнки, накичени съ върбови клонки, за да посрещнемъ радостно влизането на Исуса въ Ерусалимъ.

— Моля, не обиждай! Азъ не съмъ англичанинъ. Българинъ съмъ и българинъ ще си остана. Нима само англичанинътъ може да е точенъ? Ако по-рано не сме били такива, сега ще станемъ. Не се срамувай да се наричашъ българинъ!

— Не се лютя де! Криво ме разбра. Нали си народенъ учителъ, веднага използуващъ случая за родолюбиво възпитание. Качвай се бързо, че да потегляме за боаза . . .

Пристигаме. Рѣка Камчия бѣше разлѣла широко водитѣ си, които течаха буйно и никой не знаеше какви богатства и радости криеха въ себе си.

Кръстникътъ ми, многоизвестниятъ, енергиченъ и неуморимъ дългогодишенъ секретарь-касиеръ на Преславското риболовно дружество Иванъ Гочевъ, веднага скочи отъ каруцата, сграби сертмето и се спусна като стрела къмъ рѣката.

— Отбий каруцата и пуни коня. Разправай се ти съ него, азъ бързамъ. Тукъ е нашето риболовно ловище. Както виждашъ, ние сме първи тука и ловътъ ще бжде удаченъ.

Той хвърли сертмето надъ мжтнитѣ води на рѣката и следъ минута вжжето се разлюлъ, затрегера.

— Кумець, мърда, мърда! — провикна се той, ухиленъ до уши. Дай кошницата

или торбата.

И следъ мигъ изтърси сертмето. Земята се бѣлна отъ сребристо бѣли рибки, които пѣргаво подскачаха по зелената трева и едва можехме да ги хванемъ. Кошницата натежа съ повече отъ килограмъ. Той прекрачи само нѣколко крачки по течението на рѣката и пакъ плисна сертмето въ водата.

— Този пжтъ е по-тежка. По-бързо събирай! Не се бави!

Азъ веднага изпълнихъ заповѣдта, и той изсипа предъ краката ми повече отъ 2 кг. риба, която, озарена отъ слънчевитѣ лжчи, блѣстѣше, като многоценни брилянти, за хвърлени въ тревата.

ЕДНА ШЕМЕТНО-БЪРЗА КАРИЕРА

ОТЪ ОКРЪЖЕНЪ СЪВЕТНИКЪ ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЪ НА РЕПУБЛИКАТА. ВЪ ВЪРХОВНИ МОМЕНТИ ЗА ВСИЧКИ ОБЩЕСТВЕНИЦИ ИМА САМО ЕДИНЪ ФРОНТЪ. ЕДИНЪ ПРИМЪРЪ ЗА ПОДРАЖАНИЕ

Господинъ Албертъ Лъобрьонъ, когото Националното Събрание преизбра за втори път на 5 т. м. за Върховенъ Вожда на Франция, е роденъ на 28. VIII. 1881 година въ Мерси-Льо-О. Синъ на земеделско семейство, той получава първоначалното си образование въ своето родно село отъ 1876—1883 година. Отъ 1883 до 1900 година следва политехника, която завършва първи по успѣхъ, награденъ съ премията Ланкасъ. Военната си служба завършва като подпоручикъ въ артилерията въ 1893 година. Недоволенъ обаче, още отъ образованието си, Лъобрьонъ съ упоритъ трудъ завършва и вишето минно училище въ 1896 година пакъ първи по успѣхъ и до 1900 година служи като миненъ инженеръ.

Своята политическа кариера г-нъ Лъобрьонъ започва съ избирането му окръженъ съветникъ въ кантона Одьонъ - Лъо - Романъ презъ 1898 год. и въ продължение на двадесетъ и една години е билъ председател на департаментния съветъ. Отъ 1900 година бива избранъ за народенъ представител въ колегията Брией, отъ кждето се избира непрекъснато до 1919 година.

Дошълъ въ Камарата, младиятъ Лъобрьонъ застава на страната на групата на лѣвитѣ републиканци Билъ е секретаръ на Камарата презъ 1904 година и подпредседател на същата презъ 1913 год. За пръвъ път става Министъръ на Колониитѣ въ кабинета на Кайо презъ 1911 и 1912 год., а следъ това въ кабинета на Поанкаре, като министъръ на войната, на мѣстото на подалия оставка Милейранъ. На следната година той става отново ми-

нистеръ на Колониитѣ въ Кабинета на Думергъ, а въ 1917 година министъръ на блокадата въ кабинета на Клемансо.

Така непрекъснато и бързо прави своята кариера Албертъ Лъобрьонъ, докато презъ 1920 година става сенаторъ въ групата на Републиканския съюзъ. Въсената е бивалъ много пъти единъ отъ найактивнитѣ членове въ комисиитѣ по финансиитѣ, по армията и др. Това му участие го издига до поста председател на Сената, който постъ заема отъ 1925 до 1929 год., а на първи юний с. г. вече избранъ за председател на Сената и преизбранъ на същия постъ презъ януарий 1931 година, докато на 10. V. 1932 година националниятъ конгресъ избра на мѣстото на Думергъ, на поста председател на френската република, г-нъ Албертъ Лъобрьонъ.

Албертъ Лъобрьонъ се ползува много основателно съ най-голъмо уважение между политици и общественици и популярностъ между народа. Вроденитѣ му качества на доброта и сърдечностъ, съ които сж съпроводени неговитѣ политически дѣла и неговата примѣрна скромностъ, му създаватъ репутацията на най-ценния човѣкъ въ Франция.

Презъ времето на неговата шеметна кариера, нему сж били повѣрявани и множество дипломатически мисии. Той е билъ делегатъ на Франция въ обществото на народитѣ презъ 1923 година, а презъ 1922 до 1926 година е билъ председател на службата за инвалидитѣ.

Лъобрьонъ е преминалъ още презъ десетки отговорни служби, въ които е указвалъ неизброими услуги на родината си, съ сво-

ПРОИЗШЕСТВИЯ

Направилъ опитъ да се обеси

На 15 IV. т. г. около 15 часа Стефанъ Спасевъ х. Стефановъ 18 г. отъ село Златаръ направилъ опитъ да се обеси въ дома на баща си, като се качилъ на едно вѣже, обаче въ този моментъ билъ забелъзанъ отъ сестричето си, което съобщило на минаваци. които го спасили. Причини отъ семеенъ характеръ.

Убийство

На 7. IV. т. г. 23 часа Григоръ Григоровъ Тасевъ 17 годишенъ отъ с. Новоянково въ пияно състояние си отишълъ въ кѣщи, почналъ да лудува, изпочупилъ прозорци и врати и искалъ да изпѣди баща си Григоръ Тасевъ Стоичковъ 42 г. отъ кѣщата му. Последниятъ поискалъ съдействие отъ нощния патрулъ и при опитъ да го арестуватъ, бащата взелъ пушката отъ патрула и съ 1 куршумъ го наранилъ въ гърдитѣ, вследствие на което веднага починалъ. Убиецътъ задържанъ и предаденъ на сѣдебнитѣ власти.

ята неуморима компетентностъ...

На 5. т. м. Националниятъ конгресъ въ Версайлъ за 15 път го избира за председател на Френската република, като съ своя вотъ доказва предаността си и грижата къмъ сѣдбата на Франция, въ тия тежки времена за свѣта. И това стана, защото френскитѣ държавници и политически водачи, въ сѣдбоносни моменти умѣягъ да се абстрахиратъ отъ партийнитѣ си различия и се наредятъ на единния фронтъ на нацията.

Хубавъ примѣръ за подражание!

Атанасъ Стоянкинъ

Германия ще произвежда спиртътъ отъ варовити камъни

Вестникъ „Фьолкише Беобахтеръ № 275“, съобщава, че химическата фабрика на д-ръ Александъръ Вакеръ за електро-химическа индустрия отъ Мюнхенъ ще построи въ гр. Хале на рѣката Зале, специална фабрика за добиване на синтетиченъ спиртъ отъ варовити камъни, които преди това ще се преработватъ въ карбитъ, отъ който ще се произвежда по синтетиченъ пътъ спиртъ за горене, за целитѣ на националното гориво. На първо време, тая първа по рода си фабрика, ще произвежда по 250,000 хектолитра синтетиченъ спиртъ годишно.

Удавило се дете въ селската рѣка

На 18 IV т. г. 11 часа Акж Биляловъ Дели Хюсеиновъ 2 годишенъ отъ с. Бѣлъ-брѣгъ, играейки около майка си покрай селскатарѣка, падналъ и се удавилъ.

Германия търси единъ милионъ работници

Докато презъ 1933 год. Германия имаше 6.5 милиона безработни, понастоящемъ, следъ като организира въ продукциония процесъ 19.72 милиона работници, се нуждае още отъ единъ милионъ работници, които ще набави отъ съседнитѣ си държави, като Чехия, Унгария, Полша, Холандия, Италия и пр.

Въ връзка съ това Министерството на Народното Стопанство е издало специална наредба № 164, съ която се дава право всички чужди работници въ Германия да могатъ да прередатъ спестяванията си въ своето отечество. Съ това право ще се ползуватъ и нашитѣ градинари, които работятъ въ Германия и бивша Австрия и присъединената Судетска областъ. Последнитѣ телеграми отъ Лондонъ донасятъ, че понастоящемъ въ Англия числото на безработнитѣ възлиза на 2 милиона и 35 хиляди души.

ВАЖНО! ЗА ЛОЗАРИ ВАЖНО!

Долу скѣпотията!

Безсмислено е да се взематъ нови сѣчива, когато можете да поправите старитѣ на **ОКСИЖЕНОВЪ АПАРАТЪ** на извънредно ниски цени.

Работа гарантирана писмено!

Поправки на прѣскачки се изработватъ най-старателно и бързо.

Изработвамъ **КРЕВАТИ, ПРУЖИНИ**, боядисвамъ стари таблени кревати и преопъвамъ разтеглени пружини!

Сжщо изработвамъ балкони, парпети, врати, прозорци и всѣкакви **нелѣзарски работи**.

Неудобрена порѣчка приемамъ назадъ съ удоволствие.

За кръстници съмъ отпусналъ на извънредно ниски цени двойни кревати отъ 690 лева съ най-модерни **фладери**.

гр. Преславъ. Строитело-желѣзарска и креватна работилница **„ВАРНА“**—Юрданъ Доковъ.

1—3

— Кумецъ, трѣбва да не ловя повече. Споредъ нашия уставъ никой нѣма право да лови повече отъ 2 кгр. риба. Но такава много удачна ловитба не ми прави удоволствие. Ще си хвърля поне още единъ пътъ и ако се хване риба, ще я хвърлимъ обратно въ водата.

И за трети пътъ мрежата се разема надъ водата, потъна и се загуби въ дълбочинитѣ на рѣката. Вжжето на мрежата наново затрепера, но тоя пътъ потревожно.

— Кумецъ, този пътъ ловътъ е още по-голъмъ. Хванахъ майката на първитѣ рибки. Брей, тежка

работа. Ела да теглимъ двамата.

Хващамъ и азъ вжжето. Теглимъ, извиваме ту на лѣво, ту на дѣсно, но сертмето не мърда — тежи и тежи.

— Сто на сто съмъ увѣренъ, че сертмето е пълно съ риба, но трѣбва и да се е закачило, за да не можемъ да го изтеглимъ двамата. Иди донеси оня прѣтъ тамъ и се опитай да го откачишъ.

Азъ, държейки края на вжжето, се затичахъ за прѣта, който бѣше на 4 — 5 метра отъ насъ, но като се върнахъ, заварихъ кръстника сплзузилъ се въ рѣката и водата около него оцвѣтена съ кръвъ.

— Спасявай ме, кумецъ! Изяде ме тази риба. Ако имашъ ножче, хвърли ми го!

И надъ водата се показва грамадна черна муцуна, сжщо като на **черноморски делфинъ**, и за мигъ се потули изъ водата. Чу се чупене на кости. Кръстникътъ силно изохка, простена и се опѣна още повече на вжжето. Какво да правя? Ножче нѣмамъ. Да е още малко по-близо каруцата, ще свържа вжжето за нея, ще впрегна кончето и ще го извлѣка на брѣга. Озъртамъ се на всички страни, викамъ за помощъ, но никой не се вижда и обажда. Никого другъ пътъ не е бивало така глухо, пу-

сто и неоживено шосето Преславъ—Върбица.

Напрѣгамъ всички сили по стрѣмнината. Само две крачки ме дѣлятъ отъ каруцата, която бѣхъ пусналъ на края на шосето. Автомобилна свирѣка изсвири и надъ менъ профуча върбишкиятъ омнибусъ. Кончето трепна, повлѣче каруцата, изви се и се спусна по стрѣмния брѣгъ на шосето точно срещу мене. Каруцата се претърколи, блѣсна ме и ме повърна 3 — 4 крачки назадъ. Азъ увихъ вжжето презъ пояса си и премѣтнахъ рѣже презъ колелото. Топла кръвъ облѣ лицето ми, притѣмнѣ ми.

Какво е станало по-нататкъ не зная. Като се огле-

дахъ намѣрихъ, че съмъ въ болница, главата и едната ми рѣка бинтовани и вжжето още препасано на пояса ми. Веднага се сътихъ за кръстника, неволно хванахъ вжжето съ дветѣ си рѣце и така силно изтеглихъ, че кръстникътъ скочи на единъ креватъ до мене. Главата ми се удари въ таблата на кревата, отворихъ очи и се пробудихъ. Зората се сипваше и извествяваше идването на новия день — Върбица.

Пиеръ

Четете
вестникъ

Преславска дума

ПРЕСЛАВСКА ДУМА

Тарифи на обявленията:

Обяви държавни и общински по 2 лв. кв. см.
Годежни и вѣнчални по 40 лв. Некролози по 50 лв.
Неприемане имени дни 20 лв. Въ хрониката на редъ 5 лв.
Малки обявление отъ 10 до 20 лв.

Броя 1 лв.

Търговски по споразумѣние

Годишенъ абонаментъ 30 лв. Излиза всѣко 1 и 15 число

ПЪРВОМАЙСКИЯТЪ ПРАЗДНИКЪ

Въ свѣтлото утро на майския день трудящитѣ ще чествуватъ деня на труда — день на творчество и културенъ възходъ, день на радостъ и работническо достойнство... Въ тоя день българското работничество ще чествува величеството на своя свещенъ трудъ.

Вѣкове наредъ трудътъ е билъ считанъ за унижителенъ и черенъ. Вѣкове наредъ черното знаме на труда е било носено отъ роби. Днесъ навсѣкжде трудътъ е единствено мѣрило за обществено и национално единство.

България е малка и бедна страна; тя нѣма обширни колонии; тя нѣма мощна търговска флота; тя нѣма златни мини и петролъ — тя има само трудъ!

Трудъ по поля и долини; трудъ по равнини и чукари; трудъ въ фабрики и работилници; трудъ въ малкия спретнатъ домъ; трудъ навсѣкжде. България и трудъ — величие и борба, това е едно единно знаме.

Трудътъ е оржие, което никога не ще ржѣдѣся. Трудътъ е оржие непобедимо. Съ денонощень трудъ, въ продължение на 60 години, стотици хиляди ковани и честни български ржѣ твориха и творятъ материалната и духовна култура на България. Съ тежъкъ трудъ се създадоха пжтища, сгради, желѣзници, улици, работилници, фабрики, училища, храмове, културни поляга, нови растителни култури, нови производства — всичко това въ своята слава надхвърля границитѣ на нашата малка страна. Днесъ работничеството, наредено подъ своето ново знаме, ще отдаде прослава на тоя трудъ. Днесъ това работничество, забравило грижи и мжки, забравило скърби и неволи, забравило суровия камшикъ на нуждата — ще отдаде сѣрдцата си за любовъ и за човѣщина, за малко радостъ следъ мжки, за свѣлитѣ и топли лжи на новия день... за деня, въ който въ нашата малка хубава страна ще има социална справедливостъ за всички, достойни трудови условия за всички, работа и хлѣбъ за всички, които се трудятъ.

Години наредъ работничеството бѣ издигало протести, лозунги и резолюции. Години наредъ бѣ хвърлено въ бунтъ противъ собствения си братъ. Години наредъ на него се сочеше съ пръстъ, като на черна и вѣчно недоволна бунтуваща се маса. Години наредъ българското работничество плащаше кървавия данъкъ на чужди идеи и цапаше своята съвестъ съ родоотстъпничество.

И резултатъ на всичко това бѣше материална нищета, безпжтица и една безчовѣчно жестока и напразна борба!

Българскиятъ работнически съюзъ получи правото днеска единственъ да брани и отстаива интереситѣ на българското

работничество, а същевременно и задължения предъ нацията и държавата да насочи работничеството по нови идейни пжтища, които ще направятъ българското работничество активенъ и градивенъ елементъ за обществено преустройство и незамѣнимъ честенъ и откровенъ сътрудникъ на държавата въ провеждане на стопанската ѣ дейностъ. По такъвъ начинъ това хулене порано стана хорусана, стана спойката, стана единъ важенъ елементъ въ градежа на нашата духовна и материална култура.

Една нова обществена дисциплина, моралъ и идеология днесъ се насаждатъ въ срѣдитѣ на творцитѣ на материалната ни мощъ, които въ миналото ни бѣха водени отъ личности, увлѣчени по линията на политическата противодържавна дейностъ.

Днесъ борбата на българското работничество е легализирана, и то чрезъ своята мощна организация брани придобивки, които законътъ му дава и поставя на вниманието на законодателя всички външващи го въпроси.

Днесъ българското работничество е по-борческо отъ вчера. Но неговата борба е кървава. Неговата борба не разрушава, за да създаде. Неговата борба е борба въ сътрудничество на базата на справедливостъ, съ всички стопански фактори въ нашата хубава страна.

Но българското работничество иска въ тоя първомайски празникъ, въ който по цѣлата земя се развива една велика тишина, да бжде чуто отъ всички носители на националната идея, която учи, че за честъта и българското достойнство не може нито единъ гражданинъ да бжде гладенъ, да бжде безъ работа, да бжде тормозенъ и тласканъ къмъ болести и израждания!

Българското работничество днеска дава всичко, което има като богатство — силитѣ си, преданостъта си, сѣрдцето си на своята велика майка родина, и нека тя въ всѣко време вѣрва и разчита на тѣхъ. Героитѣ отъ полето на труда не могатъ да не бждатъ и герои въ полето на честъта.

И срещу тая преданостъ, тѣ не искатъ нищо друго освенъ едно: духътъ на закона да пресѣтвори студената ни действителностъ и донесе въ сѣрдцата и домоветѣ на българския работникъ повече радости, справедливостъ и щастие!

Рекламирайте
вестникъ

Преславска дума

Хроника

с. Драгоево. На Лазаровденъ — 1. III. т. г. учителкитѣ Недѣлка Ив. Гавраилова и Жечка Йор. Чивгънова съ ученички отъ прогимназията и първ. училище лазаруваха въ полза на читалището.

Читалищното н-во изказа своята благодарностъ на учителкитѣ за положения трудъ, както и на ученичкитѣ, които предпочетоха да лазаруватъ за въ полза на читалището, вмѣсто за себе си, какъвто е обичая въ селото, и съ това спомогнаха да се увеличи прихода на читалището съ около 2100 лева.

Преславското Агрономство е доставило 2000 кгр. конопено семе, което раздава на стопанитѣ отъ Янковска и Смѣдовска общини взаимнообразно. Произведения конопъ ще се закупува отъ Провадийския синдикатъ „Общъ подеъмъ“.

Сжщото Агрономство е предприело залагане на торове, опити съ изкуствени торове въ селата Осмаръ, Кирилово, Царъ-Крумово, Салманово, Янково, Мокрешъ Преславъ и др. за напояване на лозя, зеленчуци, царевица и слънчогледъ.

Населението на с. Кирилово, Преславско, се е произнесло въ референдума за комасация на земитѣ имъ съ 182 гласа „за“ срещу 30 „противъ“.

Общинскиятъ съветъ въ заседанието си на 28 т. м. е разгледалъ произведения референдумъ и е изпратилъ преписката въ Дирекцията за Т. З. С. и Комасация за провеждане на комасацията.

Преславското агрономство и всички кооперации въ околията доставятъ бубено семе, което продаватъ по 10 лева кутийката на желающитѣ бубохранители.

Преславската община е започнала строежа на стълбената улица между църквата и читалището.

Съ Царски указъ № 53 отъ 20 мартъ е обявена обществената полза досѣжно отчуждаването на частното дворно мѣсто на наследницитѣ на Марчо Ангеловъ за нуждата — постройка на Здравенъ домъ въ гр. Преславъ.

Настоятелството на клона на С. З. Д. Б. — Преславски клонъ изказва сѣрдечната си благодарностъ на г-нъ Ангелъ Момовъ за подарения отъ него за нуждитѣ на детската градина единъ грамофонъ.

Хвала на такива граждани!

Нашето птицевѣдство и това на нашитѣ съседи

Международното земе-дѣлско списание „Аграръ Рундшау № 11“, дава сведения за състоянието на птицевѣдството у насъ и

това на нашитѣ съседи, въ съотношение на съ численостъта на населението, а именно:

	Население	Милиони	На 10 жители
Дания	3.7	27	73 кокошки
Ромъния	19.4	51	26 „
Гърция	6.9	12	17 „
България	6.3	9.1	15 „
Югославия	15.2	19	13 „
Турция	16.2	17	10 „

Отъ тия данни виждаме, че нашето птицевѣдство е останало по-назадъ отъ това на Ромъния и Гърция даже, независимо отъ това, че у насъ има грамаденъ излишъкъ отъ зърнени храни, които се изнасятъ на безценица, които чрезъ увеличение на птицевѣдството биха могли да се използватъ много по-рационално

и да дадатъ много по-голямъ доходъ на народното ни стопанство. Ако вземемъ за примѣръ постиженията на Дания, нашето птицевѣдство би могло да достигне до 150 кокошки на 10 жители, което при едно рационално използване на наличнитѣ зърнени храни, твърде лесно може да се постигне.

Угояване на свини като доходна индустрия

Въ днешна Германия всичко се индустриализира въ голѣмъ масщабъ, а даже и угояването на свинитѣ. На 30 ккм отъ Хамбургъ при селището Бармщедъ се угояватъ 7,000 свини, за които храната се приготвя въ 16 парни котли, които на часъ приготвяватъ по 3 до 4 тона храна. Угояването на свинитѣ става по особенъ начинъ, при което получаватъ свинитѣ по 600 грама рѣзаници отъ захарно цѣвкло, 150 грама рибено брашно или смлѣно кюспе, 75 до 100 гр отпадъци, ситно нарѣзана слама и пр. и по 15 грама ситно смлѣна негасена варъ.

Съ приготвената по тоя начинъ храна, се получаватъ максимални резултати, при които свинитѣ наддаватъ дневно по 500 до 600 грама. Това за сведение на нашитѣ земеделци и за добра поука.

Англия ще строи кжщи отъ пепель, циментъ и сапунъ

На берлинския обѣденъ вестникъ В. Ц. съобщава отъ Лондонъ, че единъ английски инженеръ изна-мѣрилъ новъ способъ за строене на кжщи отъ пепель, циментъ, и сапунъ, който билъ изпитанъ на практика и далъ твърде удовлетелни резултати. Но виятъ материалъ се приготвя отъ 90 части пепель, 5 части пѣськъ, 5 части циментъ, като въ тоя материалъ се разбърква въ специална механизирана бъркачка съ вода, въ която предварително е разтопенъ единъ килограмъ сапунъ, който освенъ за спойка, прави стената непромукаема. Въ Глазговъ ще бждатъ построени отъ тоя новъ материалъ 6000 кжщи. Построенитѣ пробни кжщи били доста здрави и хигиенични.

Нараняване въ с. Салманово

На 16 IV. т. г. около 19 часа при скарване на улицата Юрданъ Желѣзовъ 17 год. отъ с. Салманово наранилъ съ ножъ другаря си Стоянъ Йовчевъ 17 год. въ дѣсния кракъ подъ колѣното — мускула. Опасностъ за живота му нѣма. Наранителътъ е задържанъ.

Пощенски марки съ лика на св. св. Кирилъ и Методий

Вестникъ „Берлинер Тагеблатъ 7“, съобщава, че Словашкото правителство взело решение да се издадатъ пощенски марки съ лика на св. св. Кирилъ и Методий и видни генерали общественици отъ свѣтовната война.

АФОРИЗЪМЪ

Както всичката вода ще изтече изъ ведрото, ако въ него има поне една дупчица, тъй и всичкитѣ радости на любовъта не ще се удържатъ въ душата на човѣка, ако въ него има злоба поне спрямо единъ човѣкъ.

Ц.

АНЕКДОТЪ

Единъ докторъ поржчалъ на единъ работникъ да почисти двора му. Но, когато работника се явилъ да си иска паритѣ, докторътъ му казалъ: — Азъ нѣма да ти дамъ паритѣ, защото ти свърши лошо работата си, и, за да скриешъ следитѣ на лошата си работа, си засипалъ всичко съ прѣстъ. Хм... има хора, които вършатъ сжщо лоша работа и следъ това я заряватъ въ земята, но това не имъ прѣчи да си получатъ възнаграждението — отговорилъ работникътъ.

Докторътъ добре разбралъ този намекъ, засмѣлъ се и заплатилъ всичко на работника.

Преводъ отъ руски В. С.